

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011015
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112011015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Jozefa Mészárosa v trestnej veci proti obžalovanému M. F., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 29.mája 2013 o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín z 12.marca 2013, sp.zn. 3T 90/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 12. marca 2013, sp.zn. 3T 90/2012 bol obžalovaný M. F. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 1081/11 zo dňa 8.6.2012 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Trenčíne na ulici gen. J. pred domom č. XX dňa 18.11.2011 v čase približne o 13,30 hod. spolu s doposiaľ nezistenou osobu ženského pohlavia oslovili poškodeného Ing. R. S., ktorému uviedli, že vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne majú zraneného priateľa a potrebujú na jeho operáciu zálohu vo výške 300,- Eur, pričom poškodený pustil obvineného M. F. spolu s neznámou ženou k sebe do bytu na ulici gen. J. č. XXXX/XX, M. a dobrovoľne im odovzdal z obálky, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 1 100,- Eur, sumu 300,- Eur na operáciu s tým, že mu túto finančnú hotovosť do večerných hodín toho istého dňa vrátia, hoci obvinený vedel, že uvedenú sumu nevrátia, čím poškodenému Ing. R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. gen. J. č. XXXX/XX, M. spôsobili škodu vo výške 300,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., J.. J. XX odkázaná s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného M. F.. V jeho písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch s poukazom na to, že okresný súd vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, pretože pri správnom postupe by vzhľadom na jednoznačne usvedčujúcu svedeckú výpoveď poškodeného Ing. R. S., ktorý osoby, ktoré sa skutku mali dopustiť nielenže opísal a následne aj opoznal, ale uviedol tiež evidenčné číslo osobného motorového vozidla, na ktorom sa tieto osoby priviezli, pričom pravdivosť jeho výpovede potvrdzujú aj nepriame dôkazy - zápisnica o výsluchu svedkyne R. Y., zmluva o nájme dopravného prostriedku, výpis zo živnostenského registra, evidenčná karta vodiča i osvedčenie o evidencii, mal dospieť k záveru o vine obžalovaného M. F. i napriek tomu, že ďalšia priama svedkyňa M. S. obžalovaného na hlavnom pojednávaní ako osobu, ktorá sa v čase spáchania predmetného skutku mala nachádzať u nich doma, nedokázala opoznať, čo sa však vzhľadom na značný časový odstup vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní od spáchania skutku a v tejto súvislosti slabnúcu pamäťovú stopu menovanej s poukazom na jej vek, javí

len prirodzeným. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že v predmetnej trestnej veci bol nielenže náležite zistený skutkový stav, ale vzhľadom na vykonané dôkazy, ich obsah, charakter a posúdenie otázky pravdivosti jednotlivých výpovedí - či už svedkov alebo obžalovaného - v kontexte vykonaných listinných dôkazov bolo tiež preukázané, že skutok spáchal práve obžalovaný M. F.. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť pre chyby v napadnutom výroku a najmä preto, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí krajského súdu s poukazom na správne dôvody odvolania okresného prokurátora napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na jej nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný M. F. sám i prostredníctvom svojej obhajkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora poukázal na to, že okresný súd rozhodol správne, keď ho pre skutok právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spod obžaloby prokurátora oslobodil, pretože on skutok nespáchal a chybu spravil iba v tom, že bol nerozvážny pri poskytnutí osobného motorového vozidla, ku ktorému mal v kritickej dobe vlastnícke právo, požičovni automobilov, ktorá následne predmetné vozidlo požičala s veľkou pravdepodobnosťou osobám, ktoré na poškodených spáchali podvod. Jediným priamym dôkazom jeho údajnej viny bola len výpoveď poškodeného K. R. S., ktorá však nie je hodnoverná, pretože je v zjavnom rozpore predovšetkým s výpoveďou poškodenej M. S., ktorá bola rovnako priamym svedkov spáchaného skutku a ktorá ho ako páchatel'a neopoznala na hlavnom pojednávaní nielen po fyzickej stránke, ale ani podľa hlasu napriek tomu, že s páchatel'om skutku bola v priamom kontakte, stála s ním v polohe tvárou v tvár a aj sa s ním rozprávala. Na podklade uvedených dôvodov na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť, okrem vytýkaných chýb, zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach 8.januára 2013 a 12.marca 2013 zistil skutkový stav veci ako podklad potrebný na jeho rozhodnutie tak, ako to ustanovenie § 2 ods.10 Tr. por. vyžaduje. V tomto smere vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto aj správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, uvedenou v § 2 ods.4 Tr. por. jednotlivo i vo svojom súhrne vyhodnotil postupom podľa § 2 ods.12 Tr. por. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoj záver, v zmysle ktorého obžalovaného M. F. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako to prikazuje ustanovenie § 2 ods.12 Tr.por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel totiž k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky okresného prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods.12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru, tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd sa v napadnutom rozsudku veľmi starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo

veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd napokon zdôrazňuje jednu zo základných zásad trestného konania, podľa ktorej každé súdne rozhodnutie musí byť založené na takých dôkazoch, ktoré v žiadnom prípade nevyvolávajú pochybnosť. V posudzovanej veci však vykonané dôkazy nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver, že aj obžalovaný M. F. spáchal skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku. Sám obžalovaný M. F. od začiatku trestného stíhania jeho spáchanie zásadne popieral a vypovedal, že 18. novembra 2011 v Trenčíne určite nebol a v inkriminovanom období predmetné osobné motorové vozidlo, na ktorom podľa poškodeného Ing. R. S. páchatelia v čase, keď mal byť prejednávaný prečin spáchaný, pricestovali, v tomto čase ani nepoužíval, pretože ho niekoľko dní pred tým odovzdal Y., ktorý prevádzkoval autopožičovňu, pričom tieto obhajobné tvrdenia obžalovaného sa vykonaným dokazovaním nepodarilo vyvrátiť. Obžalovaný bol z údajného spáchania skutku, pre ktorý na neho prokurátor podal obžalobu, usvedčovaný v podstate len svedeckou výpoveďou Ing. R. S. (na hlavnom pojednávaní už nebol prítomný, pretože medzičasom zomrel), ktorý obžalovaného ako páchatel'a trestného činu opoznal pri vykonanej rekognícii dňa 14. decembra 2011. Výpoveď tohto priameho svedka vo vzťahu k identifikácii osoby páchatel'a však bola spochybnená svedeckou výpoveďou ďalšej priamej svedkyne - jeho manželky M. S., ktorá sa v byte nachádzala počas celej doby prítomnosti páchatel'a, s páchatel'om sa aj rozprávala, pričom však na hlavnom pojednávaní 8. januára 2013 - obžalovaného M. F. ako páchatel'a predmetného skutku neopoznala nielen po fyzickej stránke, ale ani po hlase. Záver o vine však musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Výsledky dokazovania v prejednávanom prípade nevylučujú obhajobu obžalovaného M. F., že skutok uvedený v obžalobnom návrhu on nespáchal. Okresný súd preto obžalovaného M. F. správne podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd vzhľadom na uvedené skutočnosti - keďže správny a v súlade so zákonom je aj výrok, ktorým bola poškodená M. S. v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie - dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.